

[President.]

which is good for the cultivation of either paddy or sugarcane. The question before the owner or the Government will be, which is better. There is no doubt that on account of researches that have been done in the matter of cultivation of sugarcane, India now produces, and Travancore can produce sugarcane equal to the best that can be produced elsewhere. Sugarcane fetches a price out of all proportion to the price of paddy. Even more conspicuous is the price of tobacco, or however much you condemn tobacco, humanity, I am afraid, is proceeding in the direction of consuming more of tobacco. At the same time Government will have to take the greatest possible care to see that tea, or rubber or cardamom and what may be called 'luxury' products are not encouraged to such an extent that the actual production of paddy suffers. It is therefore a matter of reconciliation, and Government from time to time will have to take stock of the situation year after year and see how far they can purchase paddy from the neighbouring districts or localities. If, however, we cannot get adequate food-stuffs, it is our duty to concentrate on paddy. It is the fervent intention of Government to bring into existence, at whatever cost, really good fertiliser factories in Travancore, which will enable the growth of not only paddy but other forms of vegetation. It is not an easy thing. It is difficult to get machinery, but Government are trying, and are within range of success in getting such a factory established here. That factory must necessarily have a wide range of production, because some of the fertilisers are very easily dissolved. Fertilisers, which are useful on the east coast cannot be employed here because of the rainfall. There are certain fertilisers which stick to the soil; there are some others which are washed away by the slightest rain. Considering the amount of rain, we have to choose the particular manure which will be useful in the State. This is a matter for research and investigation which is engaging the attention of Government, but honourable members may rest assured that before many months the manufacture of fertilisers on an extensive scale will be a *fait accompli*. But that does not minimise the importance of cattle manure and human refuse. The number of establishments for fermenting all these compounds has to be increased hundred-fold in this State, and unless Municipalities and even large landholders lend a hand in these enterprises, much could not be done. And so I am repeating the appeal that I have made on another public platform that the public should co-operate in this enterprise.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഞാൻ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിക്കുന്നു.

The resolution was, by leave, withdrawn.

RESTORATION OF THE IRRIGATION DIVISION.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : Sir, I move the following resolution:—
"This Assembly recommends to Government that the Irrigation Division be re-started and irrigation required for cultivation be developed."

PRESIDENT : I might say that Government have been considering the matter and have come to a provisional conclusion that it would be advantageous that special attention should be paid to Irrigation some what on the lines suggested. The Chief Engineer has made recommendations and the Government are likely to consider it favourably. The member will therefore wait until the Budget is presented.

The resolution was, by leave, withdrawn.

Local representation in Public Service.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : Sir, I move the following resolution :—

“This Assembly recommends to Government that local representation without Prejudice to Communal representation be also recognised as a standard for appointments to the public service, and that the Public Service Commissioner be ordered to offer advice in the matter accordingly.”

സർ, തിരുവിതാംകൂർ പബ്ലിക് സർവ്വീസിലെ ഉദ്യോഗനിയമനം സംബന്ധിച്ച്, ഈ നാട്ടിലെ അറുപതുലക്ഷം ജനങ്ങളും ഒരുപാലെയെ പരാതി ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് സാധാരണയായിട്ടാണ് തീന്നിരിക്കുന്നത്. ഏതാനും ചില സമുദായങ്ങൾ ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നു എന്നുള്ള പരാതി അനേകകാലം രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലങ്ങളിലും നിയമസഭാമന്ദിരത്തിലും പ്രസംഗപീഠങ്ങളിലും മാരൊലിക്കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ട് ഗവണ്മെൻറു സമുദായപ്രാതിനിധ്യം അംഗീകരിക്കുകയും ഒരു പബ്ലിക് സർവ്വീസ് കമ്മീഷണറെ നിയമിച്ച് നിയമനങ്ങൾ നടത്തി വരുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ സമുദായപ്രാതിനിധ്യം പോലെയോ അതിൽ കൂടുതലായോ പ്രാധാന്യം പ്രാദേശികപ്രാതിനിധ്യത്തിനാണെന്നും, ഒരു സമുദായം മറെറായ സമുദായത്തെ ഭരിക്കുന്നത് സങ്കടമാണെന്നും സമുദായപ്രാതിനിധ്യവാദികൾ ശക്തിയായി വാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു പ്രദേശത്തുള്ളവർ തന്നെ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നത് സങ്കടകരമാണെന്നു പ്രാദേശികപ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്തുള്ള ദേശത്തുള്ളവർ സങ്കപ്പെടുന്നു. ഒരു പ്രദേശത്തുള്ളവരുടെ ആവശ്യത്തിനുള്ള തോട്ട, പാലം, ആശുപത്രി പള്ളിക്കൂടം എന്നുവേണ്ടാ, പൊതുജനാവശ്യത്തിനുള്ള സകല സ്ഥാപനങ്ങളും അധികാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വഴിയാണ് സാധിച്ചുവരുന്നത്. ഏതൊരു അധികാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വദേശത്തു ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഞാൻ കുറപ്പെടുത്തില്ല. എന്നാൽ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യത്തിനുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ഏതാനും ചില താലൂക്കുകളിൽ മാത്രമാ